

— АН Н Генрихъ ЕДИ СЪ ГОДЪМЪ ОХОТА,
ПОГЛЪ РЕЧЕ НА ПУФИНАКА. » Молж-та
кажи-ми, отъ дѣ земашъ тези иѣща?
Или и ты подовно ходишъ да крадешъ? «

Пуфинакъ-а се злѣмъ, и като еде-
ши ратказа мѣ, че синки-тѣ тези чудни
иѣща ставатъ естествено. Зе единъ ж-
ежликъ и рече: Бидяшъ ли тыа плодове,
що сѫ чъ томъ панеръ че се памѣрватъ
на това дѣрво, отъ кое-то ги сѣбрахъ.
Тѣ излѣзохъ отъ тыа илонсвти, и азъ
отъ време на време ги сѣбирахъ и пла-
ни много кошчета.

— Генрихъ гледаше дѣбръя старецъ
чудицомъ, и се видише, да се сомнѣва
варадж сюби, кое-то слушаше.

Старецъ-а зе тогиба дѣте-то на
рѣце, и олови единъ клонъ на лѣзка-та,
на кой-то имаше малки зелены лѣзакы
и рече: пригледай тези лѣзачици. » И
видиши ли че сѫ произлѣгли отъ кло-